

František Soucha

1. vstup: Pan František Soucha se narodil 17. srpna 1933 v pražských Vysočanech. Za svůj život v Československu prožil Pražské povstání, okupaci v roce 1968 i sametovou revoluci. Na to, že lidem doba tehdy nepřála, pan František prožil šťastné dětství.

František Soucha: Zrovna byla krize, taková světová, a moji rodiče to neměli lehký, ale potom se to všechno zlepšilo, ale až do té doby, kdy přišla druhá světová válka. Bydlel jsem ve Vysočanech, no a byly nálety, přišla neděle a naši vařili oběd a říkali „Hele vem bráchu,“ měl jsem bratra, „a běžte spolu do krytu a my potom přijdem“ a najednou bum, bum hrozný rány, já jsem seděl v krytu a tam se, vyvalila část zdi, takže jsme mohli bejt, kdybysme tam seděli, tak jsme tady nebyli.

2. vstup: Roku 1948 nastoupil František na střední školu v oboru řezník, uzenář. Po dokončení studia musel nastoupit na vojnu, tam mu v mnohém pomáhal volejbal a nepřestal ho bavit ani po ní. Nakonec hrál druhou ligu za Rudou hvězdu. Obecně sport ho provází celým životem, díky němu se v době totality podíval třeba i do Vídně.

František Soucha: Ten životní trend můj byl takovej furt stejnej, hory, volejbal. Kdy jsem začal poprvé lyžovat? To ti můžu přesně říct. Víte v Libni, kde se říká Palmovka? Tam je taková koule na Palmovce „Plynojem“. A tam byl nějaký kamarád, jmenoval se Grim a měl lyže, ale bez hůlek. No tak mi to půjčil.

3. vstup: Po návratu z vojny se chtěl vrátit zpátky k řemeslu, ale nakonec nastoupil do ČKD, kde za dlouhá léta vystřídal profese soustružníka i kuchaře v závodní jídelně. Jeho život byl poznamenán neblahou událostí, Františkovi totiž v době totalitního režimu emigrovala dcera na Západ.

František Soucha: Já jsem jezdil s volejbalem za hranice po Evropě, a tak jsem ji vzal jednou s sebou a ona jako by se pomátla, když viděla ty voňavky, mejdlíčka a tak dále. Tak prostě přišel můj kamarád, a říkal, že jede na lyže do Alp, že jako pro mě, a tak jsme to udělali tak, že pojede ta moje dcera Eva. Ona tam jela a prostě už se nevrátila.

3.vstup: Později za ní dokonce odešla i jeho žena. Nedostal o ní žádné informace a nikdy už se s ní nesetkal.

4. vstup: František dostával nabídky ke vstupu do komunistické strany, ale vždy je odmítl. Při okupaci vojsky Varšavské smlouvy se František jen utvrdil ve svém postoji ke komunistické straně.

František Soucha: 68 mě probudil telefon v noci, kamarádi volali, že tady jsme obsazení a otevřeli jsme okno a slyšeli jsme hukot letadel. A už tady byli. Pak jsem viděl na ve Kbelích tanky, namířeny na Prahu, no bylo to hrozný. Tak byl to takovej šok pro lidi, který tady ještě jako tomu komunismu věřili, tak myslím si, že tehdy si museli udělat úsudek, že to je všechno taková lumpárna politická.

5. vstup: I přes všechny životní peripetie žije František šťastně se svojí současnou ženou Magdou a hýří optimismem.

František Soucha: Takže mám tolik krásných zážitků, že málokdo. Říkám, člověk vždycky vzpomíná na to lepší, to horší pomíjí.